

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2011/2

Magasztalás

Közösség

Evangelizáció

Szolgálat

Tanítványképzés

Gyülekezetünk missziói céljai

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Hogyan segítsünk hitre? (2.)

Bontsuk le az akadályokat!

Gyülekezeti hétvégénken (2010 nov. 11-13.) Hogyan segítsünk hitre? címmel lelkészünk, Püski Lajos tartott előadásokat, melyek szerkesztett változatát folyamatosan közöljük. (Szerk.)

A korábbi évszázadok Nagy Konstantin-féle, kötelező keresztyénségének idején keresztyén küldetésünk teljesítésében el-kényelmesedtünk egyénileg és gyülekeze-tekként is, missziós gondolkodásunk pedig torzult. A rendszerváltás adta szabadság nagyrészt felkészületlenül ért bennünket. Napjainkban új személyes és közösségi kapcsolódási pontokat kell keresnünk az emberekhez.

András-szolgálatunk tapasztalatai

Bizonyára többen most is lelkesen hívogatták azon ismerőseiket, akikkel lelki-hitbeli dolgokról már eddig beszélgettek. Áadták levelemet néhány kedves segítő szó kíséretében, és felajánlották bátorításul segítségüket is. Valószínűleg többen megállapították most is, hogy nem könnyű a misszió, mintha nagyon sok akadály tor-nyosulna az evangélium útjába. Tudnunk kell azonban, hogy különböző típusú, legyőzendő külső és belső akadályok mindig voltak és lesznek is! (Példaként érdemes elolvasni néhány bibliai szakaszt: Mt 20,29-34, Mk 10,14, Mt 13,3-9, Luk 17,11-19, 2Móz 4,10-16, Ján 5,39-40, Ézs 6,9-10)

Bontsuk le a bennünk lévő akadályokat!

A bennünk lévő akadályok megváltoztatá-sa nagyrészt a mi hatalmunkban áll, és va-lószínűleg nem kerülne sok pénzbe. A tel-jesség igénye nélkül néhányat említsünk meg a bennünk lévő akadályok közül, melyeken változtatnunk kellene: türelmet-

len előítéleteink, felkészületlenségünk, félelmünk, alkalmatlanságunk, szerény ismeretünk, gyenge odaszánásunk, stb. Segítsen bennünket egy közlekedési példa. Az útjelző tábla nem azonos az útikönyvvel. Az útjelző táblának elég, ha a helyes irányt tudja és mutatja. Az útikönyvnek viszont már az oda vezető út részleteit is pontosan ismernie és tudnia kell. Missziós csalódásunk egyik oka lehet az is, hogy bár a mi küldetésünk csak az útjelző tábla pontossága és kitartó hűsége lenne, de mi útikönyvek akarunk lenni, és sokszor kiderül, hogy arra még valóban nem vagyunk felkészülve.

Az emberekben lévő akadályok:

A hatékony terápiához előbb helyes diagnózis kell. Fontos felismernünk és majd elhárítanunk az emberekben lévő akadályokat, mert különben csak a leve-gőbe beszélünk. A tisztánlátás érdekében az akadályok közül is említsünk meg néhányat:

- az ismeretlentől, megszegyenüléstől való félelem,
- a torz Isten- és Jézus-kép,
- téves képzetek az emberi jóságról és az üdvösség útjáról,
- az a tévedés, hogy csak hibátlan ember lehet keresztyénné,
- a hívők és az egyház bűnei,
- torz egyházkép,
- az egyházat sokan csak valami szolgál-tató cégnek tekintik,
- tudomány és a hit vélt ellentéte.

A körülöttünk lévő akadályok:

A bennünk és másokban lévő akadályok mellett még vannak társadalmi, gazdasá-gi, ideológiai akadályok is. Ezek közül

Hogyan segítsünk hitre? (2.)

is ami rajtunk áll, azt igyekezzünk megváltoztatni, vagy legalább kíséreljük meg mérsékelni azok hatásait.

A „konstantini kor” szemlélete alapján készült – egyébként sokszor nagyon szép – épületállományunkat igyekezzünk a lehetőségek szerint a hitbeli fejlődés missziós szemlélete alapján átalakítani. Az ógyház még gondolt az érdeklődő, keresztségre készülőkre, és számukra a templom bejárata elé átriumot épített.

Miért kell előbb bontani, utána építeni?

- azért, mert életünkben nem lehet „zöldmezős beruházást” végeznünk,
- mindenkit ért már valamilyen pozitív vagy negatív ideológiai, lelki, hitbeli hatás, példa,
- bizonytalanra, romokra, szemétre nem szabad építeni, bár ilyenkor gyorsabban, látványosabban haladnánk,
- de nem sokára repedezni fog minden,
- szükséges tehát eltakarítani az akadályokat,
- jól kell alapozni, és csak azután építeni,
- mindez persze hosszabb folyamat,
- kitartónak, türelmesnek, szívósnak és reményteljesnek kell lennünk.

Nem véletlenül hangzott így Jeremiás próféta szolgálatra küldése: „Gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!” (Jer 1,10)

Pál apostol pedig így írt:

– „Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester alapot vettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. Mert más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus. Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát, az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenki munkája nyilvánvalóvá lesz...” (1Kor 3, 10-12)

Meddig tart a mi és a mások lehetősége, felelőssége?

A feleletet egy sportból vett képpel fogalmazom meg:

- különböző labdajátékok vannak (foci, kézi, kosárlabda)
- a teniszben is van mindenkinek saját térfele,
- a teniszben azonban nem mehetek át a másik térfelére,
- a többi labdajátékban le akarjuk seperni az ellenfelet a saját térfeléről,
- a teniszben a saját térfelemlről kell megtenni mindent azért, hogy menjen a játék. A misszióban is van saját térfél, mozgástér és saját felelőssége mindenkinek! Az akadályokat türelmes szeretettel, nagy tapintattal kell lebontanunk, hogy sokak számára felragyoghasson az isteni kegyelem.

Presbiterünk: Ötvös Csaba

Lelkész családból származom. Szüleim szeretettel hitben neveltek, testvéremmel együtt. Mindig része volt az életnek az Istenről való beszéd és gondolkodás, az imádság, részvétel az istentiszteleten. Hitem innen gyökerezik. Nagy tisztelettel és csodálattal gondolok azokra, akik rövid idő alatt tértek meg és váltak Krisztus követővé, ahogyan sok hívó ember példáját láttuk az

„András-szolgálatos” vasárnapokon, de nekem ez egy folyamat volt.

Így szinte természetes, hogy a Református Kollégium Gimnáziumába jártam középiskolába. Jó volt oda járni és jó visszatérni, néha visszaemlékezni az ott kapott vagy megerősített értékekre, bibliai élményekre.

Műszaki egyetemista koromban Miskolcon is találtam keresztyén ifjúsági csoportot, ahova eljárhattam egy kicsit feltöltekezni.

Amikor dolgozni kezdtem Debrecenben, csatlakoztam gyülekezetünk akkori ifjúsági csoportjához, amelyet Kormos Laci bácsi vezetett. Sok jó kapcsolat és barátság ered ebből az időből. Tagja voltam a keddi körnek is az első években. Igazi megerősítést kaptam itt az együtt imádkozások és a közös bibliatanulmányozások, beszélgetések által.

Nem sokkal azután, hogy lelkészeink, Püski Lajos és felesége megkezdtek szolgálatukat gyülekezetünkben, presbiternek választottak, és ma is az vagyok. A Presbiterium munkáját a műszaki és építési bizottságban segítem. Különösen fontos volt

ez, amikor az építések idején (karzat, átrium) végeztük az előkészítést, egyeztetést, tervezés feladatait lelkészeink vezetésével.

Folyamatosan újjászerveződő gyülekezetünkben tagja vagyok a Szivárvány újságunk szerkesztő bizottságának, az újság első megjelenése óta. Csodálatosan szép feladat részt venni gyülekezetünk lapjának szerkesztésében. Remélem, lelki épülést jelent annak,

aki olvassa, mert nekem mindenképpen az. Hálát adok Istennek, hogy lehetőségem van e feladatban részt venni. Nagy megtiszteltetés volt számomra, amikor ígét olvastam és imádkoztam az istentiszteleten. A gyülekezetben kértünk Istentől áldást házasságunkra feleségemmel, Barna Ildikóval, aki orvos. Az Úristentől két szép, okos gyermeket kaptunk ajándékba, Blankát és Csabát, akiket a gyülekezet közösségében kereszteltek meg. Nagy szeretettel nevelgetjük őket. Várva várt gyermekek ők, nem tudunk elégszer hálát adni értük Istennek.

Fontos ígém a Dániel 3:17-18: „Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő ki tud szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó király! De ha nem tenné is, tudd meg, ó király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az arany szobor előtt, amelyet felállítottál!”

Sokszor nem értjük Isten akaratát, döntését. Miért nem úgy történik valami, ahogy szeretnénk, még ha az Isten ügye szempontjából jónak is gondoljuk. Néha nehéz ezt elfogadni és megtalálni a helyes utat.

Pál apostol írta a szeretet himnuszában (I Kor 13):

„Mert most tükör által homályosan látnunk, akkor pedig színről színre, most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet e három;

ezek közül pedig legnagyobb a szeretet.” Az Isten szeretet. Ő előbb szeretett minket. A hit Isten ajándéka, ezért naponként imádkozhatunk. A remény, hogy Isten nem tekinti bűneinket, gyengeségeinket, hanem az ő legnagyobb szeretetével megbocsát az öt szeretőknek, az öt félőknek. Ez a reménység az enyém is.

Biblia a babaágyban (11.)

Keresztyén autóvezetés?

– *Nézd, annak az autónak is halacska a jele, mint nekem az oviban!* – mutatott fiúnk a mellettünk lévő sávban cammogó Opelre egy péntek délutáni dugóban.

A párhuzamos közlekedés monotóniáját kihasználva gyorsan tartottam neki egy referátumot az ichtüsz jelkép összetartó funkciójáról az üldözött keresztyénség idején, ügyesen applikálva a hitvallások mai fontosságát az ideges napi forgalomra. A gyermek természetesen feltette az előadásomból következő logikus kérdést:

– *Nekünk mért nincs, ha hívők vagyunk?* Aztán, amint épp megfogalmazni készül-

tem a kitérő választ, majdnem beúszott a szélvédőn az imént megcsodált Krisztus-szimbólum, az index nélkül elénk vágódó autó hátuljával együtt.

– *Az ügyetlen marha! Hirdeti magáról, hogy hívő, és még vezetni sem tud?! A barom* – ordítottam.

Miután helyreállt szívverésem, belenéztem a visszapillantó tükörbe, ahonnan fiúnk pislogott rám döbbenten.

Ez a „tükör által” látott, nekem ott a Krisztusét mutató tekintet elég volt ahhoz, hogy elgondolkozzam, milyen nagy is a felelősségünk, ha nyíltan felvállaljuk hitünket. Hiszen sokan rajtunk keresztül fogják megítélni a keresztyénséget.

Ha autónkon a jel, akkor vezetési stílusunkról: agresszivitásunkról vagy „lúzerségünk”ről, ha meg gyermekeink előtt papolunk folyton, akkor az indulataink leplezik le képmutatásunkat.

De hála Istennek, nem csak rajtunk múlik a világ véleménye. Krisztus testének más tagjai is vannak: valóban jó sofőrök, szerény halacszával kocsijukon.

Fazakas Gergely

Táborban

Lakáseladás csodával

2003-ban történt, hogy egy keresztyén tanfolyam vége felé jártunk férjemmel, közeledtek a vizsgák, a sok tanulás mellett még lakásunk eladásával is foglalkoznom kellett. Az ingatlanpiac kora tavasszal még nagyon jól ment, de nyárra leállt. Már sok mindent kipróbáltunk: hirdettünk az Apróban, a Naplóban, ingatlanirodákban is leadtuk a hirdetésünket... de semmi!

Panelben laktunk a 7. emeleten. Nagyon sok utánajárás után lefoglaltunk egy kertes házat Felsőjózsnán. Azt hittük, hogy mivel jó helyen van a lakásunk, kicsi a rezsije, majd hamar eladjuk. De nem így lett!

Már nagyon el voltunk keseredve. Az egyik újság hirdette, hogy felvásárolnak lakásokat egy ingatlanirodában.

– Na, gondoltuk, jó sokat bukunk rajta, de muszáj ezt is kipróbálnunk. A Petőfi tér 20. alatt volt ez az iroda.

Egy jó meleg nyári napon felkerekedtem, hogy megkeressem az irodát. A Petőfi téren körbe megy a számozás, egyesével. Megtaláltam a 18-as számot, na, gondoltam, mindjárt megvan! Aztán jött a 19/a, 19/b, 19/c... és! Iparkamara utca. Nagyon elszomorodtam: a 20-as szám sehol... Hőség volt. Már úgy éreztem, nem sok választ el az ájulástól!

Akkor vettem észre, hogy a 19/c is egy ingatlaniroda! Így szóltam magamban:

– URAM, én még ide bemegyek (igaz, nem ezt kerestem), elmondom, hogy mit szeretnék, milyen lakást árulunk, aztán hazamegyek és beesek az ágyba (olyan rosszul éreztem magam).

Bementem. Elmondtam. A fiatal hölgy, aki ott volt, azt mondta, hogy délután megnézné a lakásunkat, mert „mintha” lenne valaki, aki épp ilyet keres...

Szerda volt... pénteken hozta a vevőt!! Rájöttem: az ÚR VEZETETT ODA! Mi eladtuk a lakásunkat... És az ingatlan-piac továbbra is állt...

Évek múlva megtaláltam a Petőfi tér 20-at, de már más van az ingatlaniroda helyén...

Kulcsár Csabáné Klára

Tábori emlékek

Táborozzunk tizedszer!

...legalább 300-an, amikor kicsik, hittanosok, ifisek, fiatalok, családok, középkorúak és idősebbek is, együtt töltenénk el egy szép csendeshetet.

● **Helyszín:** Sátoraljaújhelyen immár tizedszer a Várhegy Üdülő, mely a Zemplén keleti oldalán, 280 méter magasságban található.

● **A csendeshét célja, tartalma:** hitbeli erősödés, gyülekezetépítés, lelki-testi felfrissülés. A délelőtti énektanulás és közös bevezető után most is szeretnénk a kiscsoportos lelki beszélgetések meghittségét megtartani. Más programok pedig segítenék gyülekezetünk különböző korosztályainak, rétegeinek egymás jobb megismerését. Délutánonként a spontán szerveződő csoportokban nagyszerű kirándulás, sport, játék, kézműves program, vetélkedő, strandolás a tábor gyermek és úszó-medencéjében, a kápolnában pedig az elcsendesedés lehetséges. Esténként áhítat és közös éneklés lesz mindenkinek a városi templomban.

● **Ideje:** Július 11-17, a program kezdete: hétfő 16:00 óra, vége: vasárnap 15:30-kor.

● **Elszállásolás:** 6 ágyas szobákban – elsősorban ifiseknek –, melyekhez külön épületben van a hideg és meleg vizes zuhanyzó és a WC. A tábor másik fele számára *komfortos, meleg vizes zuhanyzós 2-4 ágyas szobákban*. Az épületek közel vannak egymáshoz, és a táboron belül nincs szintkülönbség.

● **Étkezés:** Reggeli, ebéd, vacsora a tábor ebédlőjében lesz.

● **Utazás:** Indulás **hétfőn 12:30 órakor** templomunktól, közvetlen, **külön buszok-**

kal az üdülőig. Hazaérkezés a közvetlen, külön buszokkal vasárnap este 18 órára a templomunkhoz!

● **A hét költsége** (szállás, étkezés, közös költség, üdülőhelyi díj):

– 2-6 ágyas szobákban, külön épületben van a zuhanyzó: **24.000 Ft.**

– Zuhanyzós 2-4 ágyas szobákban: **31.000 Ft.**

– Általunk adott kedvezmény miatt, a még nem iskolásoknak: **18.000 Ft.**

– Ehhez jön még 6 éves kortól mindenkinek a **külön buszok díja: 3.500 Ft.**

● Most konfirmáló fiataljaink 13.000 Ft missziói támogatást kapnak gyülekezetünkötől.

● *A tábor üdülési csekket elfogad fizetőeszközként.*

● A jelentkezőknek **június 15-ig** a díjból **előlegként 10.000 Ft-ot**, a többi pedig legkésőbb az indulás előtti hetekben itthon kell befizetniük a lelkészi hivatalban.

● Aki anyagi gondok miatt nem tudna eljönni, kérjük, személyesen jelezze a lelképásztoroknál, hogy valami segítséget próbáljunk szerezni és adni.

Akinek anyagi lehetősége van, és ezért hálás az Úrnak, a másokat segítő adományát juttassa el a lelkészi hivatalba.

Ez a testvéri szeretet segített el tavaly is többeket a táborba. Reméljük, idén is így lesz!

Imádságos szívvel készülünk mindannyian, hogy megtapasztaljuk Urunk áldását és egymás szeretetét!

Püski Lajos lelkész

*„A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba,
írd fel a szíved táblájára” (Péld 3,3)*

Hírek

- ♦ Ételkészítés és osztás lesz hajléktalanoknak febr. 26-án, szombaton.
- ♦ **Családi istentisztelet** lesz febr. 27-én, vasárnap délután 3 órakor hittanosoknak és szüleiknek a templomban.

Ha az Isten által rád
bízott munkát Istennek
tetsző módon végzed el,
soha nem leszel segítsége
nélkül.

Hudson Taylor

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szívárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: REXPO Kft.

19. évfolyam 2. szám

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917

Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Febr. 13. Tabajdi Ádám orgonál

Febr. 20. Jäger Éva énekel, Tokodi Gábor lanton és theorbán játszik

Febr. 27. Ablonczy Bertalan orgonál

Márc. 6. Karasszon Dezső zongorázik és orgonál

Márc. 13. Tuzson Hajnalka énekel, Versánszky Ildikó hegedül, Karasszon Dezső orgonál

1% + 1%

♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.

♦ A másik 1% átutalásához *“Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09**.

Imádkozzunk...

- ♦ a hajléktalanokért,
- ♦ a gyülekezeti nagytáborért,
- ♦ házaspárokért, családokért,
- ♦ gyülekezetünk lelki épüléséért.